

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 7

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
19 Februarie 1938

„Poporul Meu m'a uitat”

Predică de C. H. Spurgeon

Textul: „Își uită fata podoabele sau mireasa brăul? Dar poporul Meu M'a uitat de zile fără număr”. Ieremia 2:32.

E trist că Dumnezeu a trebuit să spună: „Poporul Meu M'a uitat”. N'ar fi fost nici pe jumătate așa de vinovat acest popor dacă soțul și-ar fi uitat soția sau dacă mama și-ar fi uitat copilul; dar aici vedem niște bărbați și niște femei, cari au primit atâtea binecuvântări de sus și cari totuși și-au uitat Dumnezeul lor. Pe Dumnezeu cel bun și preaiubitor, care are primul drept să aștepte să fie ținut în minte. Trebuie să fie un mare rău în inimile noastre, fraților, altcum ar fi cu neputința să uităm măcar o clipă de Dumnezeu.

O, făptură uitătoare, adu-ți aminte de Domnul tău! Tu, care îi datorești Lui suflarea gurii tale și totuși să-L poți uita? Oare pâinea cea de toate zilele nu-i pusă pe masa ta de un Dumnezeu de care nu vrei să-ți amintești? Oare hainele de pe tine nu sunt un dar al Dragostei divine pe care o uiți? Oare n'ai fi tu în mormânt, — ba chiar în iad, — dacă n'ar fi mila Lui și totuși n'ai loc pentru El în cugețele tale?

Ah, uitare păcătoasă! Să uităm totul, dar să nu fim vinovați că am uitat pe Dumnezeul nostru! Totuși rămâne scris: „Poporul Meu M'a uitat”.

Cum ajung oamenii să uite de Dumnezeu? Cum se ivește acest mare păcat? Unii oameni uită de El prin mândria și dragostea lor de cinstea lumii. Când au fost săraci și într'oa societate de jos, se duceau bucuroși la adunare și se uneau cu alți credincioși în lucrul și rugăciunea sfântă. Citierea, ascultarea și vestirea cuvân-

tului lui Dumnezeu era ceva după care însetau foarte mult. Dar azi

SUNT PREA BOGAȚI ȘI PREA SUS PUȘI

ca să se mai ocupe de astfel de lucruri. Onoarea lumii și dorul după averi le-a răpit toată atenția. Ei au înaintat așa de mult în ochii lumii și în adunarea averilor încât de mai merg mult așa, vor ajunge să piardă mai mult decât în cea mai neagră sărăcie. Se vor asemăna cu acel căpitan care, când soldații i-au raportat că au avut o biruință, le-a răspuns: „Ne mai trebuie numai o biruință ca și aceasta și vom fi înfrânți pentru totdeauna”.

Înălțarea acestor oameni e ca și a Israelitilor cari, când au ajuns la carne, n'au mai putut de lacomi și mânia lui Dumnezeu s'a aprins asupra lor. Se îngrașă de bogățiile acestei lumi, dar sufletul lor a ajuns așa de slab că numai oasele sunt de el, pentru că nu s'au hrănit cu pâinea care vine de sus.

Și, vai, sunt mulți cari la acest păcat, adaugă nepăsarea față de rugăciunea ascunsă, personală. Rugăciunea e o formalitate pentru ei. Dacă se mai uită prin Biblie, nu fac acest lucru pentru a găsi pe Dumnezeu. Ce trist e să vezi oameni cari uită să se roage! „Am fost așa de ocupat azi”, spun ei, „încât n'am avut timp să mă rog”. Amintiți-vă ce a făcut Luther. El a spus odată că trebuie să aibă în fiecare zi

O RUGĂCIUNE DE TREI CEA-SURI

pentru că are așa de mult de lucru și deci îi trebuie mult mai multă putere spirituală. E greșit, foarte greșit să spui: „Am așa de mult de lucru și de aceea nu am timp să-mi adun putere ca

să-l fac!” Ca și cum cosașul ar spune: „Azi am foarte mult de cosit și deci nu mai pot pierde vremea ascuțindu-mi coasa”. Timpul cel mai bine folosit e pe genunchi. Și e o mare risipă de vreme să lucrezi fără să te rogi.

Și acum, iubiți frați, să privim la această întrebare ciudată care e în inima textului nostru: „Își uită fata podoabele și mireasa brăul?” Eu cred că această întrebare e pusă, pentru că există așa de multe fleacuri cari intră în mințile noastre în așa fel că nu le putem uita. Ce trist e că cele mai nobile și mai sfinte lucruri nu ocupă mult mai mult atenția noastră! Mai întâi să spun câteva vorbe pentru femeile cari sunt de față. (E vorba de cele ce-L ascultau pe Spurgeon. N. R.) D-voastră nu vă gândiți așa de mult la podoabe sau cel puțin n'ar trebui să vă gândiți. Dar femeile răsăritene erau foarte iubitoare de podoabe și de aceea fiecare om de pe acele vremuri putea înțelege mult mai bine ca noi întrebarea: „Își uită fata podoabele sau mireasa brăul?” De sigur acest lucru pentru ele era cu neputință. Minte lor era plină de podoabele și mărgăritarele lor. Isaia ne dă o listă foarte lungă pe care a luat-o poate diatr'o carte de modă de pe acele vremuri în care ne arată podoabele de pe atunci. Minte fetelor era cucerită de aceste podoabe și când venea vremea nunții, cugețul lor era cum să strălucească mai tare în ochii privitorilor.

Să-și uite podoabele? Aceasta-i ceva absurd. Minte fetei era robită de ele. Mireasa nu-și lua mintea dela brăul ei. Și totuși eu îndrăznesc să spun că aceste podoabe sunt fleacuri, — că cele

(Continuare în pagina 4-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI, No. 7. 19 Febr. 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:
Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Vrem să ne împărtășim bucuria cu abonații noștri. Am luptat împreună pentru un scop sfânt și vrem să ne bucurăm împreună. Și această bucurie stă în faptul că FARUL săptămânal nu numai că a reușit pe deplin, ci a întrecut cu mult așteptările noastre. Căci nu numai că am primit tot atâtea abonamente ca și anul trecut, dar s'au adăus încă peste 400 abonamente noi! Și ele continuă să se adauge în fiecare zi. De sigur mâna cea bună a Dumnezeului nostru a făcut acest lucru. De aceea să-L slăvim și să ne bucurăm împreună. Am piecut de la început la lucrarea acestor foi cu gândul curat de a vesti mărețea Evangheliei a Celui ce a murit pe cruce. Și binecuvântarea Lui nu ne-a părăsit nici o clipă. Azi avem fericirea să știm că baptilștii din România au pentru prima dată o foaie săptămânală, ce apare regulat și plină de hrană duhovnicească. Slăvit să fie Domnul pentru aceasta.

Ne rămân două lucruri mari de făcut. Pe de o parte, ne vom pune toată trudă să facem foaia mai bogată și mai interesantă. Pe de altă parte, gândul nostru se duce la o mulțime de familii în care nu intră lumina FARULUI. Ba sunt biserici unde n'avem nici un abonat. Vom lupta în anii ce ne stau înainte, pas cu pas, să cucerim aceste familii și biserici. Trecutul ne spune că în acest lucru, ne vom bucura de tot sprijinul scumpulor noștri colaboratori cari, cu sudele, au luptat să ajute această lucrare.

(Urmare din col. III-a)

profesori de seminar. Un predicator trebuie să știe temelia credinței lui, ca și alfabetul. De aceea el trebuie să studieze toată viața.

Deci un păstor sufletește pocăit într'adevăr, cu o chemare specială dela Domnul și cu a pregătire biblică bună, — iată ce trebuie fiecărei biserici a lui Hristos.

I. Cocuș.

Cine poate fi păstor?

Prin păstor înțelegem un om, care e ordinar să împartă Cina Domnului, să boteze și să păstorească biserica Domnului. El mai poartă numele de predicator, presbiter și episcop. Pavel se numește pe sine predicator în 1 Tim. 2:7 și în 2 Tim. 1:11.

Astăzi se simte o mare nevoie de adevărați păstori sufletești în bisericile lui Hristos. Avem prea mulți oameni, cari vreau să fie predicatori, dar nu sunt vrednici de acest lucru și avem prea puțini adevărați păstori sufletești.

Mai jos vrem să dăm trei condițiuni, pe cari trebuie să le îndeplinească neapărat un păstor de suflete. Rugăm atât pe bisericile cari vreau să-și aducă predicatori, cât și pe frații, cari vreau să îmbrățișeze această chemare, să cugete bine asupra acestor condițiuni.

1.) În primul rând cel ce vrea să fie vestitor al Evangheliei, **trebuie să fi fost născut din nou.** El trebuie să fie sigur de mântuirea lui și să aibă păcatele spălate prin sângele Mielului. Trebuie să fi primit dela Hristos o viață nouă și să fi răstignit firea veche. Oamenii cari sunt conduși de firea lor pământească: mândri certăreți, pismași, lacomi — cu un cuvânt ceice nu s'au pocăit niciodată cum trebuie, n'au ce căuta la amvon. E trist că se fac așa de multe alegeri în slujbe bisericesti, fără să se țină seamă de acest fapt. Nu numai ca păstor, dar în nicio ocupație bisericască n'are ce căuta un om cu sufletul rob de păcat. Dumnezeu nu se slujește de fiii diavolului. Ei sunt un blestem pentru biserică în care lucrează. Unul din cele mai mari rele în cauza Domnului, au fost și sunt oamenii nepocăiți ajunși la vreo conducere.

2.) Dar nu toți cei născuți din nou pot fi păstori sufletești. E adevărat că toți cei mântuiți trebuie să fie lumină, să vestească Evanghelia și să lupte pentru aducerea celor pierduți la Hristos. Dar, pentru a fi păstor, mai trebuie o **chemare deosebită de sus.** Afară de chemarea din păcat la mântuire, mai e o **chemare divină la slujba de păstor** al sufletelor. Isaia a fost mântuit când a auzit chemarea: „Cine va merge pentru noi?” Petru era de mult la Hristos, când El i-a spus „Paș-

te oile mele”. Da, numai acela e în adevăr, un predicator, care a auzit vocea lăuntrică venită de sus ce îl chiamă la această slujbă. Nu-i destul să fii ales de oameni, nici să-ți placă această slujbă. Trebuie să poți spune cu Pavel: „...apostol nu dela oameni, nici printr'un om, ci prin Isus Hristos”. Prea mulți vreau să fie predicatori de încercare și când dau peste greutateți, dezertează. Celce e trimis de sus, nu fuge în fața greutateților, ci spune: „Pot totul prin Hristos care mă întărește”.

3.) O altă condiție mare pe care trebuie s'o îndeplinească un predicator e, **să cunoască bine temeliile credinței** Nou Testamentale. Pavel zice că episcopul trebuie să fie „**în stare să învețe pe alții**” (1 Tim. 3:2). Dar cum vei fi în stare să înveți pe alții când tu nu știi? Nimeni nu poate da ceea ce n'are. Cum poate hrăni pe biserică un păstor, care nu știe mai mult decât membrii bisericii? O mare piedecă în calea creșterii bisericilor noastre e sărăcia predicilor rostite dela amvon. Și motivul e, că se leagă de acest lucru oameni cari nu se pricep la el. Nu e vorba aici de o știință lumească, cu toate că și știința ce se dă în licee și universități poate ajuta nespuse de mult pe un predicator. Pavel a avut-o. Moise a avut-o. Dar noi vorbim de știința biblică, duhovnicească. Un păstor sufletește trebuie să cunoască bine Biblia și să știe cum s'o explice. Să știe pregăti predicile în așa fel, ca totdeauna să aducă poporului hrană proaspătă. Să știe exact ce cred și ce nu cred baptilștii. Pentru asta **ii trebuie pregătire.** Isus după ce și-a ales ucenicii, i-a ținut în școala Sa trei ani și jumătate. De aceea credem că și azi ceice vreau să fie păstori duhovnicești, trebuie să învețe în școala lui Isus întâi. Ferice de ceice pot face seminarul și învață acolo adânc teologia biblică. Dar au fost mulți predicatori mari și fără seminar, de pildă Spurgeon și Moody. Inșă aceștia au studiat toată viața lor. Au citit tot felul de cărți și și-au umplut sufletul cu Biblia. Spurgeon a cunoscut teologia baptilștă mai bine ca mulți

(Continuare în col. I-a)

Decizia lui Decius și urmările ei

Def. L. Sezonov

După cum am văzut în articolul din numărul trecut, Decius a trăit pe la 249—251 și în calitatea lui de împărat roman, și-a pus în gând să distrugă Creștinismul din împărăția romană. În anul 250 el semnă Decizia de moarte împotriva creștinilor. În urma aplicării Deciziei, mulțimi mari de creștini s'au lepădat de credința lor. Dar pentru a înțelege această dezertare în masă a multor „creștini”, trebuie să ținem seamă de câteva lucruri. Până la venirea lui Decius creștinii s'au bucurat de multă liniște și toleranță religioasă, ceea ce a făcut ca o mare mulțime de păgâni să treacă la creștinism. Cea mai mare parte dintre aceștia n'au trecut prin experiența nașterii din nou și nici n'au cunoscut personal, în viața lor, puterea Celui înviat din morți. Pentru ei a fi creștin era, să devii membru în biserica creștină, prin botez, să îmbrățișezi anumite forme și să înveți pe de rost câteva învățături creștine. Pe de altă parte, cam prin timpul acesta, în deosebi prin partea Africii de Nord, a început să se practice, în bisericile creștine, botezul pruncilor. Pentru foarte mulți creștini din timpul lui Decius, botezul avea o putere magică, adică putea să spele păcatele sufletului omenesc și să-i dea o viață nouă. Bineînțeles acești prunci botezați când ajungeau la maturitate, aveau pretenția că sunt creștini adevărați. Numai focul prigonitor a dovedit contrarul. Din această pricină, **foarte mulți** creștini din timpul lui Decius, au fost asemenea lui Iacob, care, vorba bătrânului Isaac, „avea vocea lui Iacob, dar părul era al lui Esau”. La fel erau creștinii de odinioară. O parte din ei, erau creștini la voce, dar păgâni la fapte. Odată cu acest fel de creștini a intrat în biserică duhul și viața lumească. Formele religioase au înlocuit credința într'un Mântuitor personal; deslegarea preotului a înlocuit puterea de iertare a harului lui Dumnezeu și pocăința personală; intrarea ca membru în biserică a înlocuit legătura spirituală și intimă a credinciosului cu

Domnul Hristos și astfel Creștinismul a început să fie superficializat și cu timpul păgânizat cu totul.

Cu puțin timp înainte de deslănțuirea uraganului prigonitor al lui Decius, Ciprian, marele episcop creștin și martir, a zis: „Pacea de lungă durată a nimicit o disciplină instituită de Dumnezeu; credința a fost pe jumătate adormită”. Starea generală a bisericii a fost rea. Ea a ajuns coruptă, nestiutoare de Cuvântul lui Dumnezeu și superstițioasă. Furtuna se apropia! Și când a venit, a izbit în plin.

Jungăiași și omorâți

din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră — Apocalips 6:9 —, în urma aplicării Deciziei lui Decius, au fost foarte mulți. Unii erau răstigniți, arși de vii, decapitați, omorâți cu pietre, cu foame și sete; alții erau întemnițați și chinuți prin foame, sete, foc, etc. „Ei îl pedepseau” scrie Ciprian despre un martir, „dar el era mai tare decât ei; îl întemnițau dar el era mai puternic, decât ceice l-au întemnițat; era trântit, dar se înfățișa mai sus decât ceice stăteau în picioare; era legat, dar era mai hotărât decât tanturile; era judecat, dar el era mai sublim decât ceice îl judecau”.

Numărul celor martirizați a fost mare. Decizia lui Decius a secerat cu moartea pe cei mai buni, mai devotați creștini. E destul, de data aceasta, să pomenim numai câteva nume.

Iulian din Cilicia, ne spune Chrisostom, a fost arestat pentru credința lui creștină. Cu toate chinurile suferite în închisoare, el a rămas lipit de Domnul lui. În cele din urmă, Iulian a fost silit să călătorească mai multe luni de zile și a fost expus la batjocura și râsul oamenilor. Dar când nici măsurile aceste nu l-au putut sili pe Iulian să se lapede de credința lui în Hristos, atunci, s'a dat ordin să fie biciuit într'un mod barbar, să fie băgat

într'un sac plin de șerpi și vipe-re și aruncat în mare.

Triphe și Respicius, doi bărbați de seamă, au fost acuzați de creștinism. Indată au fost arestați și dați pe mâna chinuitorilor. În timpul celor trei ore, când li se sfărâmau încetul cu încetul oasele, ei cântau și laudau pe Dumnezeu, fiind plini de o pace sufletească. Apoi, cu rânile deschise, au fost expuși la soare pentru un timp și după aceea din nou chinuți. După câteva zile de chinuri groaznice, cei doi creștini aproape morți, au fost târați pe străzile orașului, loviți cu drutul de fier și sfâșiati cu un clește de fier. La 1 Februarie 251 au fost omorâți. Răbdarea și liniștea lor în timpul suferințelor, a făcut o adâncă impresie asupra judecătorilor și călăilor lor.

Agata, o frumoasă creștină din Sicilia, refuzând să păcătuiească la îndemnul unui judecător roman, a fost arestată fără nici o formalitate, biciuită, sfâșiată cu un clește de fier și apoi, cu trupul ei numai rani, aruncată pe jăratec. După mai multe zile petrecute în chinuri groaznice, din pricina rănilor, a trecut la Domnul, primind cununa de martiră.

Cei șapte legionari romani. Pe la anul 251 împăratul Decius a venit la Efes pentru sfințirea unui mare templu păgân. La această sărbătoare toți locuitorii orașului au fost chemați să jertfească pe altarul idolilor. Intre alți mulți creștini, cari au refuzat să se supună acestui ordin, au fost și 7 soldați romani. Decius, nevrând să fie prea aspru, le-a dat câteva zile de gândire. Intre timp soldații creștini se retraseră afară din oraș și se adăpostiră într'o peșteră așteptând în liniște hotărârea Cezarului lor. Decius, după scurgerea timpului fixat, dădu ordin, ca intrarea în peșteră să fie astupată și zidită. În felul aceasta cei șapte creștini au pierit în întunec, fără aer și în chinurile setei și ale foamei.

— În numărul viitor:

Decizia lui Decius și creștinii spertari sau învățători.

„Poporul Meu m'a uitat”

(Urmare din pag. 1-a)

mai scumpe mărgăritare de pe pământ nu sunt decât pietre, — că cea mai frumoasă haină de pe pământ e întrecută de cea a păsărilor și a fluturilor și că florile de pe câmp au haine mai strălucite decât cele mai alese costume. Știți că păcatul a adus aceste haine. Și e trist că semnul păcatului, — haina, — să devină lucrul nostru de fală.

Punctul din textul nostru stă aici: femeile răsăritene prețuiesc așa de mult aceste fleacuri încât ele nu le pot uita și totuși poporul lui Dumnezeu își uită pe Dumnezeu lor. Se poate ca aceste nimicuri și multe altele să cuprind așa de mare loc în inima noastră și cel mai prețios mărgăritar din univers să fie trecut cu vederea? Mare rușine! Femeile răsăritene sunt legate de podoabe și inimile voastre de fleacurile bogățiilor, onoarei lumești și a dorințelor păcătoase.

Dar, Ieremia apasă și mare tare asupra acestui păcat, când vorbește de mireasă. Se poate ca în alte zile ea să-și fi uitat podoabele, dar nu se poate închîpui ca ea să apară ca mireasă fără podoabe din pricină că le-a uitat. Lumea ar fi considerat pe o astfel de mireasă, drept nebună. Dar oare nu sunt mai nebuni cei

ce uită pe Dumnezeu? Să-și uite soldatul arma sa în mijlocul războiului și omul flămând în țara foamei să-și uite bucata de pâine, dar omul păcătos să nu uite pe Dumnezeu!

Mireasa nu numai că nu-și uită podoabele, ci se îmbracă cu ele și le poartă cu cinste în văzul lumii. Și noi avem un mărgăritar mult mai scump. Dar sunt mulți credincioși cari se rușinează să-l poarte. Ce rușinos! Să nu îndrăznești să te îmbraci în Isus Hristos în fața oamenilor!

Hristos e mirele nostru. Noi suntem mireasa Lui. Să ne uităm noi podoabele sfinte cu cari să-L întâmpinăm? Știi tu ceva despre Hristos? Spune acest lucru întregii lumi.

Vreau să încheiu cu

O CHEMARE LA POCĂINȚĂ

O suflete păcătos! Ai uitat tu pe Dumnezeu? Merită El să te porți astfel față de El? Ah, iubirea Lui față de tine, iubirea minunată și nemărginită! Se poate s'o uiți? Chiar o clipă de-ai uita pe Dumnezeu e prea mult. Dar El spune că a fost uitat „zile fără număr”. Poate a fost uitat de tine în vremurile de păcat, când ră-tăceai departe de El. Plânge-ți acest păcat și vino la El. Domnul

Isus nu te-a uitat niciodată. Sus pe cruce în chinurile grele gândul Său a fost la tine. Gândește-te o clipă ce ar fi fost dacă Dumnezeu te-ar fi uitat? Tălharul de pe cruce i-a spus: „Amintește-ți de mine...” și Isus l-a mântuit îndată. Dar dacă tu-L uiți azi și El te va uita în ziua judecării. Și ce trist va fi de tine!

Cum am putea noi uita pe Dumnezeu care e diadema slavei noastre? Cel mai mare privilegiu pentru noi e că, El e al nostru și noi suntem ai Săi. Dumnezeu e bucuria noastră, singura bucurie, bucuria nemărginită. Celce are pe Dumnezeu, are deja cerul în sufletul său. Să legăm sufletul său pe placa inimii noastre, să-l așezăm în adâncurile sufletului nostru, ca niciodată să nu-l uităm. Amin.

BISERICA DIN SURDUCUL MARE a avut o mare bucurie la 30—31 Ian. având în mijlocul ei pe frații bătrâni, Ion Pop și F. Coluță. După serviciu s'a ținut Cina Domnului de către fr. Pop. A luat parte un numeros public care a ascultat cu atenție Cuvântul Domnului.

FRĂȚII DIN MAI MULTE COMUNE s'au întrunit în biserica din Alparea, jud. Bihor, la 6 Febr. împreună cu fr. Vicaș Mihai. S'a ales ca lucrător, fr. Ghiță Florian, s'au ales mai mulți frați bătrâni în comitet și s'a organizat Cercul. După masă a avut loc serbarea tineretului, împodobită cu muzica din loc.

ORDINARE. În Cămărzana, jud. Satu-Mare, s'a ținut ordinarea ca predicatori a fraților Einholt Ioan, Bură T. și Ivan-ciuc P. Serviciul de ordinare a fost îndeplinit de fr. N. Miclăuș, lucrătorul Cercului, și Covaci T. din Cârpești Mari, misionarul comunității de Oradea.

FR. ALEX. POP, seminarist, a petrecut o lună în vacanța Crăciunului, în biserica din Bicazul Ardelean, jud. Cluj. La toate serviciile biserica a fost reînălțătoare. S'au ținut cursuri biblice cu frații și surorile. Fratele a vizitat mai multe familii atât în biserica noastră cât și în alte biserici și a trezit tineretul la o viață nouă.

NOI, FRĂȚII DIN BISERICA NEGOL, am avut o mare bucurie cu ocazia vizitei fr. misionar, Cure Simion, însoțit de fr. A. Arion. Duminecă, în 23 Ian., s'a ținut serbarea societății femeilor și actul binecuvântării unei fetițe. A vorbit fr. Cure Simion despre: Femeia ca lucrătoare în viața lui Dumnezeu și apoi ne-a cântat din vioară. În zilele următoare ne-am adunat în familie la evanghelizare, deoarece comuna noastră e așezată pe munte și casele sunt cam la prea mare distanță de adunare. — *Debucean Gh.*

Un cuvânt către conducătorii bisericilor

Iubite frate,

Dumnezeu și poporul în mijlocul cărnii trăiești, și-au pus încrederea în tine și te-au ales conducător și predicator al unei sau mai multor biserici. Ce faci tu, ca sub conducerea ta în biserică și în viața personală a credincioșilor, să strălucască Hristos?

1. Ai tu în biserică **ORGANIZATA O ȘCOALĂ DUMINECALĂ PENTRU COPILII ȘI PENTRU TOȚI MEMBRII?** Vezi spune: „Nu pot să fac, ca părinții și membrii să mă ajute în acest scop”. Da, te înțeleg că nu vei putea deodată să faci pe toți membrii să fie elevi în școala duminicală. Înțeleg că nu poți face pe toți părinții să-și trimită copiii la școala duminicală, dar nu înțeleg de ce nu ai începe acest lucru cu „doi sau trei”. Acesta este numărul cu care a început și cu care ar începe Isus.

2. **CITESC MEMBRII BISERICII TALE BIBLIA ÎN FIECARE ZI?** Răspunsul tău ușor este: „Nu știu”. Dar pentru ce nu știu? Nu crezi că ar trebui să spui și tu credincioșilor ca și Pavel: „...ținând sus

Cuvântul vieții...” (Filp 2:16). De ce nu ai încerca cu „doi sau trei” să organizezi o grupă a celor ce citesc Biblia zilnic?

3. **La cele de mai sus poți avea ca ajutor cele două reviste, „CALAUZA” și „MANA ZILNICĂ”.** Ambele costă numai 25 lei. Dacă ai încerca să introduci aceste două reviste în fiecare familie, străduințele tale ar fi încununete cu succes.

4. **Dacă ești convins că lucrările pe cari ți le recomand mai sus sunt după voia lui Dumnezeu, de ce nu vrei să începi chiar azi?** Să nu începi singur, ci cu Dumnezeu. Isus a început orice lucrare cu „Tatăl”. Înainte de a chema pe cei „doi sau trei”. S'a rugat patruzeci de zile în pustiu. De câte ori te-ai rugat Domnului ca El să-și vină în ajutor, când ai vrea să începi una din lucrările mărețe, înșirate mai sus? Aceste lucrări în viața Domnului se aduc la îndeplinire, printr'o muncă stăruitoare, însoțită cu ajutor de sus și atunci vor da roade binecuvântate.

„Nici nu vreau să aud o astfel de vorbărie”

G. Gălcior

Rostind astfel de vorbe, dragul meu, pari hotărât în incredința-re d-tale. Și din parte-mi, n'am nimic de zis: ai toată dreptatea de partea d-tale. Nici eu nu vreau să aud această vorbărie. Mi-e scârbă chiar de astfel de lucruri.

Dar să ne înțelegem bine: Prin o „astfel de vorbărie” înțeleg o științență părută, prefăcută și ne-adevărată. Înțeleg prin această vorbărie un creștinism de forme, de înfățișare smerită, dincolo de care nu-i nimic din adevărul creștinismului — înțeleg pe oamenii cari spun numai vorbe frumoase, dar cari au launtru gol de orice viață din Dumnezeu. Tot așa înțelegi și d-ta prin „vorbăria” de care nu vrei să auzi nimic? Dacă da, atunci ne găsim în bună tovărășie: a Domnului Isus și a unuia dintre cei mai de seamă apostoli ai lui, căci și Domnul Isus zice: „Impărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici” sau: „Uite-o acolo!”. Căci iată că Impărăția lui Dumnezeu este înlauntruul nostru” (Luca 17;20 și 21). Sau cum zice apostolul Pavel: „Impărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14;17) și „Impărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere” (1 Cor. 4;20).

Dacă însă, înțelegi prin „vorbărie” creștinismul adevărat după Scriptură, nu mai suntem de aceeași părere. Creștinismul adevărat nu-i vorbărie, ci putere și viață; creștinismul adevărat este adevăr. Creștinii adevărați nu sunt oameni cari să umble mereu cu capetele în jos, ci sunt oameni plini de bucurie și de pace, de nădejde și de credință. Ei merg liniștiți și potoliți pe drumul lor, neînțeleși de ceilalți oameni, dar merg siguri spre o țintă hotărâtă pe acest pământ. Știu ei prea bine că sunt străini și călători pe pământ și că n'au aici cetate stătătoare (Evrei 13;14), dar asta nu-i face de loc lenesi și neîndemânatici pentru lucrările de pe acest pământ. Ei se îmbărbătează unii pe alții zicând: „Cântă, roagă-te și mergi pe calea lui Dumnezeu, făcându-ți slujba ta cu credincioșie”.

Știu bine că, pentru mulți, și asta trece drept „vorbărie”. Dacă

și d-ta, dragul meu, faci parte dintre aceștia, nu-i bine să zici: „Nu vreau să aud o astfel de vorbărie”, ci mai degrabă: „Nu vreau să aud nimic de creștinism”. Atunci ai vorbi cinstit și drept, căci oricine spune că nu vrea să știe nimic de o astfel de „vorbărie”, nu spune nimic altceva decât că nu vrea să știe nimic de creștinism.

Dar, nevrând să știi nimic de creștinism, dragul meu, nu vrei să știi nici de Acela al cărui nume îl poartă creștinismul: de Domnul Isus Hristos. Da, da, asta însemnează îndreptățirea d-tale de mai sus. Dar cine cunoaște pe Domnul Isus și creștinismul adus de El și nu-l primește, grea răs-

pundere își ia, căci nu vrea să primească — la drept vorbind — mântuirea sufletului său și astfel o veșnicie întreagă va purta răspunderea urmărilor acestei neprimiri. Vrei d-ta să iei pe umerii d-tale slabi o răspundere așa de mare?

Gândește-te bine ce faci! Că poți să iei o răspundere așa de mare, nu mai încape îndoială. Ești doar slobod. Dar, încă odată îți spun, ia seama bine la ce faci! Căci să știi bine că toamna se numără bobocii și cine râde la urmă, râde mai bine. Gândește-te bine de tot la ce faci și mai ales la **sârșitul** la care te duce tot ce faci! Și asta până mai este vreme.

Intrebări biblice

SFÂNTA TREIME

Fr. Gh. T. ne scrie: „Vă rog să-mi dați lămuriri cu privire la cuvintele din 1 Ioan 5:7-8”. Ele sună astfel: „Căci trei sunt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul sfânt, și acești trei una sunt. Și trei sunt cari mărturisesc pe pământ: Duhul, apa și sângele și acești trei sunt una în mărturisirea lor”.

Aici e vorba despre mărturisirea cu privire la Isus Hristos. Dacă citești atent acest capitol dela început până la v. 11, vezi clar acest lucru. Grecii cereau cel puțin doi martori pentru adevărarea oricărui lucru. Iată însă, că Isus are trei martori în cer și trei pe pământ și încă ce martori! În cer mărturisesc Tatăl, Cuvântul și Duhul sfânt. Din Evanghelia după Ioan 1:1 știm că Cuvântul e Fiul. Deci în cer, mărturisesc Tatăl, Fiul și Duhul sfânt. Adică întreaga sfânta Treime mărturisește că Isus din Nazaret e descoperirea lui Dumnezeu. Dar ce înțelegem noi prin sfânta Treime? Nu înțelegem trei Dumnezei. Dumnezeu e unul singur și nedespărțit. Dar acest Dumnezeu unic ni s'a descoperit nouă sub trei forme: ca Tatăl, ca Fiul și ca Duh sfânt. În cer ei sunt o singură ființă veșnică. Ne amintim că la botezul lui Isus întreagă sfânta Treime a fost de față: Fiul s'a botezat, Duhul s'a pogorât și Tatăl a grăit. Întreagă Dumnezeirea aceasta ia parte la fericirea noastră. Tatăl ne-a făcut, Fiul ne-a răscumpărat și Duhul ne naște din nou și ne sfințește.

Pe pământ mărturisește despre Hristos: Duhul, care s'a pogorât peste El, — apa, adică botezul cu care s'a botezat Domnul — și sângele, adică prea prețiosul sânge al crucii Lui. Și în viețile

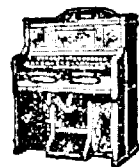
noastre trebuie să trăim această mărturisire întreită: sângele lui Isus trebuie să ne spele de păcat, Duhul trebuie să ne nască din nou și prin botez trebuie să mărturisim viața nouă în Hristos.

I. C.

Lumini călăuzitoare

Anglia e vestită din pricina ceței. Într'o zi ceța era așa de mare că nu puteai vedea decât la câțiva pași. Un om pleca dela o gară spre casa sa care nu era departe. Dar pe drum se pierdu și nu știa încotro s'o ia. Privind în jur, deodată văzu departe o mică lumină. Mergând spre ea, ajunsese la o casă. Aici stăpânul casei îi spuse că, văzând ceța mare, a pus anume o lumină la fereastră pentru oamenii cari altfel s'ar rătăci. Și astfel omul nostru și-a găsit casa. Tot astfel trebuie să fim noi lumini călăuzitoare în calea multor suflete rătăcite pe drumul vieții.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

la
Francisc
Keckés
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16

Din lumea largă

Guvernul Goga a demisionat și în locul lui, s'a format un guvern de coaliție în frunte cu I. P. S. Patriarhul dr. Miron Cristea. Domnul Victor Iamandi a fost numit Ministru al Educației Naționale și ad-interim la Ministerul Cultelor și Artelor. Înainte de a pleca, în toamna trecută dela Departamentul Cultelor și Artelor, domnul Victor Iamandi a declarat reprezentantului Uniunii Baptiste că e hotărît să recunoască de cult pe baptiștii din România pe tot cu prinsul țării. Sperăm că Domnia Sa va folosi această oportunitate nouă pentru a traduce în faptă această hotărîre.

Proclamația M. S. Regelui către popor. Odată cu numirea noului guvern, Majestatea Sa Regele a dat următoarea proclamație către popor:

Timp de opt ani Mi-am închinat toate gândurile și toate eforturile Mele să cârmuiesc țara, rezemându-mă pe organizațiile politice constituite.

Din cauza cerinței de a dobândi un cât mai mare număr de voturi, propaganda făcută cu prilejul diferitelor alegeri a adus o nesfârșită neliniște și tulburare în viața și sufletul poporului Meu.

Această tulburare suflătoare s'a dovedit adânc dăunătoare săpând chiar fînța Neamului.

România trebuie salvată și sunt hotărît să o fac mînat de singurul și veșnicul Meu gând: interesele permanente ale Patriei și neprecupețita ei întărire.

Voi schimbă deci această stare primejdioasă și voi pași fără șovăială la o cât mai grabnică întreprindere a acestor stări.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestui imperativ național, am alcătuit, sub prezidenția Patriarhului României, un guvern de oameni de răspundere cari, mînați de cel mai desăvârșit patriotism, descătusați fiind de activitatea de partid, vor avea tot răgazul să-și închine toate gândurile și toată munca numai binelui obștesc.

Acest guvern, va despoliticianiza viața administrativă și gospodărească a Statului, va alcătui schimbările constituționale care să corespundă nevoilor noi ale țării și năzuințelor de astăzi ale unei Românie ce trebuie să se întărească.

M'am hotărît să pășesc pe această nouă cale cu toată energia și convingerea că este scăparea Patriei și o fac mînat de acel sentiment de dragoste fără margini pentru Țara Mea pe care am fost chemat să o cârmuiesc și să o apăr prin grația lui Dumnezeu și Voința națională.

Sunt convins că această poruncă a tim-

pului de astăzi corespunde nu numai unei nevoi vădite, dar și năzuinței suflătoare a tuturor iubitorilor de Neam ce dorește întărirea și propășirea Patriei.

În timpuri grele singurele mijloace eroice sunt acelea ce pot întări România și salvarea ei este suprema Noustră lege, pe care o voi urma fără ezitare.

*Așa să Ne ajute Dumnezeu!
Trăiască România!*

CAROL.

Odată cu numirea noului guvern, toată activitatea partidelor politice a fost suspendată.

Nu se mai țin alegeri. Toate alegerile parlamentare, comunale, județene, etc., au fost revocate.

Pe tot cuprinsul țării s'a introdus starea de asediu.

Guvernul a numit în toată țara prefecti militari din rândul ofițerilor superiori.

Însărcinatul de afaceri al Rusiei în România a dispărut fără să i se dea de urmă. Toate cercetările de până acum n'au putut deslega misterul acestei dispariții.

Toate comisiile interimare numite de fostul guvern, au fost dizolvate. Pretorii au fost însărcinați să adune oamenii din comune și să aleagă cu ei în fiecare comună câte trei bărbați destoinici cari vor forma noua comisie interimară.

DELA UNIUNE

Frații sunt rugați să ne trimită declarații în două exemplare despre orice prigoniri ale copiilor noștri în școlile statului. Declarațiile vor fi făcute de părinții copiilor.

Tarâși să ni se trimită declarații în două exemplare cu privire la orice piedici cari se pun în calea trecerilor la cultul baptist. Ele să fie făcute de cel ce vrea să treacă și să fie semnate de cel puțin doi martori.

Declarațiile de mai sus și orice alte declarații despre prigoniri ne sunt necesare de prețioase în lupta pentru apărarea libertății noastre. De aceea trimiteți-le cu privire la orice caz de prigonă.

RECUNOASTEM CU MULTĂ MIRE primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Dretea, jud. Cluj, 75 lei. Fr. Efrem Opștar, 20 lei. Fr. Rotar Gh. 20 lei. Bis. Sintesti 700 lei. Bis. Jegălia 80 lei. Bis. Curtici 1000 lei. Fr. Hera Dumătru 50 lei. (Va urma). Casier: N. Oncu, Str. Blanduziei 4, Arad.

Legea pentru revizuirea cetățeniilor evreilor se menține.

Un consiliu de miniștri, ținut sub prezidenția M. S. Regelui, a adus următoarele hotărîri:

1. O comisiune restrânsă va pregăti un anteproiect de Constituțiune;

2. Se va însărcina institutul de științe administrative cu pregătirea unui anteproiect de lege pentru organizarea administrațiilor locale;

3. Se interzice participarea oricărui funcționar administrativ sau tehnic de stat, județ, comună la orice acțiune sau manifestațiuni de ordin politic. Se vor fixa și sancțiunile necesare.

4. I. P. S. S. Patriarhul în unire cu Sf. Sinod va lua măsurile potrivite pentru deslegarea credincioșilor de orice jurăminte altele decât cele legiuite și va stabili sancțiuni pentru preoții cari ar mai lua pe viitor asemenea jurăminte;

5. Se suspendă provizoriu statutul funcționarilor publici și inamovibilitatea în magistratură;

6. Suspendarea autonomiei universitare;

7. Reglementarea funcționării presei prin suspendarea publicațiilor inutile sau dăunătoare și controlarea mijloacelor de întreținere a tuturor;

8. Se vor lua măsuri în toate administrațiile publice pentru rezolvarea grabnică și automată a cererilor prezentate de cetățeni și încumostințarea lor de rezultatul obținut;

9. S'a decis să nu se numească în funcțiunile publice nici o persoană în legătură apropiată de rudenie cu membrii guvernului;

10. Nu se vor face numiri noi de personal în funcțiunile publice devenite vacante. Se va reglementa întrebuințarea automobilelor autorităților.

Colonelul Lindbergh a început pregătirile pentru ca, atunci când va muri, să i se pună o inimă artificială de cauciuc și metal, care să-l ajute să trăiască mai departe. S'o vedem și pe asta!

S'a întors din Rusia un român ardelean, Todor Boroș din Vașad (Sălaj). El a spus între altele, că în Rusia mai sunt mii de frați ardeleni cari au fost luați ca prizonieri.

D. Iosif Trifa a murit. În 12 Februarie a trecut la cele veșnice d. Iosif Trifa, fostul întemeietor al Oastei Domnului. Deși nu am împărtășit multe din părerile dănsului, totuși am crezut totdeauna că el a adus multă lumină poporului român. România a pierdut mult prin moartea acestui bărbat, mai mult decât prin moartea multor miniștri.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN 23 IAN. s'a ținut ședința anuală a bisericii din București, Bulv. Basarab în care s'a ales pentru anul 1938, următorul comitet de conducere: Constantin Adorian, președinte al comunității, Lucaș Sezonov, vice-președinte, Bolea Ionel secretar, Udriște Gh. casier, Teodor Dârlea, administrator, Garoiu Viorel și Leon Grenaderov, contabili, Niculescu Ion diacon și membru în comitet, Ordeanu Ion, Chiper Ion, Paveluc Dumitru, Mihui Nicolae, Mhai Ilie, Vasilescu Vasile, Hațegan Iov, membri în comitet, Belicov Ion, Burza Ioan și Dan Mihai cenzori. Societatea tineretului „Psalmistul” a ales de președinte pe fr. Ioan Ordean.

IN 24 IAN., „Psalmistul” a ținut un ceaiu frățesc în str. Berzei 29, la care au luat parte peste 70 de membri. Tot atunci a avut loc logodna fr. Sfășie Fl. cu sora Lenuța Mórar.

IN 27 IAN., seara, frații M. Flueraș predicator Gh. Lazar și D. Căluțiu, au făcut o vizită bisericii noastre din Cucerdea. Intregă frățietatea, împreună cu foarte mulți prieteni și vizitatori, au umplut localul casei de rugăciune, ascultând cu multă râvnă cuvântările pline de Duhul Domnului ale fr. Flueraș, Slavă lui Dumnezeu pentru toți copiii lui devotați!

FRĂȚII DIN MARIANCA DE JOS, jud. Tighina, au zidit o casă de rugăciune. Casa e acoperită, dar mai e nevoie de uși și ferestre. Au zidit-o numai trei familii foarte sărace, cari roagă pe frații din toată țara să le trimită ajutorul lor pe adresa: Serghi Palanciuc, com. Slobozia, of. Vohntiri, jud. Cetatea Albă.

FRĂȚII DIN CALAFINDEȘTI, jud. Rădăuți, au avut o mare bucurie în zilele de 7-9 Ianuarie cu ocazia vizitei fr. N. Bejenariu, seminarist. Biserica a fost arhiplină și cu toții au ascultat cu mare atenție Cuvântul lui Dumnezeu.

IN 23 și 24 IAN. bisericile baptiste din cercul Deva, și-au ținut conferința anuală, un curs biblic și o evanghelizare timp de trei zile. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. I. Mârza, N. Pavel și sora Fibia Popovici. Unele dintre cele mai importante hotărâri ale conferinței au fost: Cîntarea zilnică a Sfintei Scripturi în fiecare familie baptistă, precum și abonarea la cele trei reviste FARUL, CALAUZA și MANA, trei izvoare de învățătură, cultură și misiune. Fiecare baptist să fie un misionar devotat Domnului și adevărat cetățean pentru binele familiei, societății și Patriei.

Toți credincioșii să nu bea beuturi îmbătătoare, să lupta contra lor. Toate bisericile să organizeze școalele duminicale după cele mai bune metode, cu toți membrii și copiii, tinerii și bătrânii, conform Călăuzei.

În fiecare seară s'a ținut evanghelizare și deși clădirea casei de rugăciune e destul de mare, acum a fost neîncăpătoare.

A doua zi fiind sărbătoare națională, s'a ținut oră de rugăciune pentru Patrie, autorități și Rege. Ea s'a încheiat prin Imnul Regal.

S'A ȚINUT UN CURS BIBLIC și seara evanghelizare la 25 Ian. în Vărmaga, la care au luat parte o multime de suflete dornice după mântuire.

CU OCAZIA CĂSĂTORIEI FR. GIL RADA cu sora A. Tămaș din Marga, jud. Severin, frățietatea a avut o mare bucurie la serbarea tineretului din loc și jur. Programul a fost condus de fr. Gh. Hada. Vorbitori au fost frații I. Jurca, Ionel Hada, I. Negrei și S. Curia. A cântat muzica din Vaislova și s'au declamat poezii. După această frumoasă serbare, s'a ținut o săptămână de evanghelizare, condusă de fr. S. Curia la care a luat parte mult popor și au venit multe sollete la Domnul.

S'A ȚINUT CUNUNIA RELIGIOASĂ a fr. Cociuba din Chier cu sora L. Bendea din Seleuș, jud. Arad, în biserica din Seleuș, la 3 Febr. Serriciul a fost oficiat de către fr. T. Iov, din Curtici, ajutat de fr. Dehelean și a fost împodobit de muzica și corul din loc.

PENTRU MISIUNEA ÎN STRĂINĂȚATE s'au primit următoarele sume: V. Buzdugan com. Madei, jud. Neamț, 60 lei. Bis. Vrăniuț, Caraș, 40 lei. Bis. leproșilor Tichilești, 80 lei. Bis. Cehei, jud. Sălaj, 115 lei. Soc. Femeilor, Hâpria, jud. Alba, 600 lei. Fr. Nica, Corabia, 100 lei. Fr. Stanciu, Sălcia, jud. Teleorman, 300 lei. Bis. Cluj-Mănăstur, 750 lei. Fr. Pavel Bobie, Reșița, jud. Caraș, 50 lei. E. Bobie, Reșița, jud. Caraș, 50 lei. Dochiță Teodosiu, București, 50 lei. Comunitatea Bozovici, 1000 lei. Familia Tocuț Ioan, Suplac, Bihor, 100 lei. Bis. Hălmașd, 70 lei. B's. Drajna, jud. Prahova, 400 lei. Frații Avram Imbroane, Hopsitari și Efim, Sederhat-Pecica, 1200 lei pentru misionarul în Jugoslavia. (Va urma). L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București.

FRĂȚII ROMANI DIN SALONȚĂ, jud. Bihor, au vizitat pe frații maghiari în 23 Ian. împreună cu fr. Popa Petrică seminarist. Programul tineretului a fost condus de frații români, împodobit cu soluri, ducte, poezii și cu corurile fraților români și maghiari. Acest frumos program a mișcat inimile multor ascultători.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ, după o lungă suferință, sora Porumb Andronica, din Roit, în 9 Ian. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de frații Miheș I.

Feier și D. Floruța. S'a adunat un public numeros, căci aceasta a fost prima înmormântare baptistă în această comună. În urma sorei rămân două felite mici.

ÎN BULGARICA, jud. Ismail, s'a ținut căsătoria religioasă a fr. N. Posmac cu sora A. Tașci. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. Gh. Tarlev. Au cântat coruri din două biserici, Cătrația și Vulcanănești și muzica.

S'A ȚINUT SERBAREA TINERETULUI în biserica din Gurani, jud. Bihor, la 30 Ian. Programul a fost condus de fr. Ioan Gligor din Vinteri. Au luat parte frați din 8 comune. Seara s'a ținut o evanghelizare, condusă de fr. V. Lup, ajutat de fr. Gh. Dolga, păstorul bisericii din loc. — Gh. Dolga.

A TRECUT LA CELE ETERNE, fr. Ungur Ioan din Bratec, jud. Bihor. Actul înmormântării a fost îndeplinit de frații Catuna Fl., seminarist, Florea Constantin și Ilie Ioan. A cântat muzica din Vadul Carol II.

ÎN BISERICA DIN CONSTANȚA, s'a ținut la ziua 24 Ian., un serviciu religios-național. În 30 Ian. s'a constituit comitetul de misiune al cercului Constanța, care are însărcinarea să ducă Evanghelia în mahalalele acestui oraș și în comunele din jur. Iată o pildă bună și pentru alte biserici și alți credincioși.

O DEOSEBITĂ BUCURIE a avut biserica din Pârjolteni, jud. Lăpușna, în 4-6 Februarie cu ocazia vizitei fr. Gh. Madan din Chișinău, care a ținut trei seri de evanghelizare și două lecții biblice. Programul a fost împodobit cu cântările corului din loc.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ fr. Luca Vasile din Bontesti, jud. Arad, în etate de 64 ani. El a fost păstorul bisericii timp de 31 de ani și a fost printre primii pionieri ai Evangheliei pe Valea Crișului Alb. La înmormântare au luat parte frați din 20 de comune. A cântat corul mixt din Pleșeuța, corul bărbătesc din loc și muzica din Almaș. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. Rada din Rădești, D. Farcaș din Aciuța, fr. Miron din Dieci, M. Cristea din Roșta, P. Haiduc din Gurahonț și St. Fericean din Bontesti.

ÎN CALIFANDEȘTI, jud. Rădăuți, s'a ținut un curs biblic dela 31 Ian. până la 3 Febr., condus de fr. Ilie Ciornei. Au luat parte zilnic, 150 de suflete cu toate că biserica nu are mai mult de 21 membri. În seriile de evanghelizare au servit din cuvântul Domnului frații Onofrei Popovici, Sam. Moloce, M. Lazurca, Il. Ihapinciu și Ilie Ciornei care, la sfârșitul cursului, a ținut Cina Domnului.

MAI MULȚI FRĂȚI ne-au cerut să le dăm adresa fr. I. R. Socaciu. Ea este următoarea: Dumitru Drăgău pentru I. R. Socaciu, Lugoj, str. Clemenceau 26.

FAPTE, PILDE și IDEI

Sunt două mări în Palestina

Sunt două mări în Palestina. Una e proaspătă și plină de pești. Pajiști înflorite îi împodobesc țărmurile. Arborii își răspândesc ramurile deasupra ei și își întind rădăcinile spre a suga apa ei vindecătoare.

Pe malurile ei copiii se joacă așa cum s'au jucat și pe vremea lui Isus. Domnul a iubit-o. El a privit asupra suprafeței ei argintate când și-a spus pildele. Pe coastele ei a hrănit pe cei cinci mii de flămânzi.

Această mare e făcută de Iordan, care o umple cu apele adunate de pe dealuri. De aceea ea rade în fața secetei. Oamenii își zidec locuințe în jurul ei și păsările cuiburi și toate viețuitoarele sunt mai fericele din pricina ei. Ea e vie și dădătoare de viață.

Dar mai există o mare.

Însă aici nu găsești nici pești, nici frunză verde, nici cântec de păsări și nici ras de copii. Oamenii o înconjoară când o văd. Aerul e otrăvit deasupra ei și nici o viețuitoare nu îndrăznește să bea din ea. Ea e moartă și ucigătoare.

Ce le deosebește pe aceste două mări învecinate?

Nu râul Iordan. El își varsă apele bogate în amândouă. Nici pământul din jur și nici țara, în care se găsește.

Iată ce le deosebește. Marea Galileii primește apele Iordanului, dar nu le ține pentru ea, ci le dă mai departe. Pentru fiecare strop de apă primit ea dă altul. Primirea și dărnicia sunt egale.

Cealaltă mare e sgarăcită și egoistă. Tot ce primește, ține pentru ea. Nici o picătură de apă nu lasă să curgă mai departe.

Marea Galileii dăruiește și trăiește. Cealaltă mare nu dă nimic. De aceea i s'a dat cu drept cuvânt numele de Mare Moartă.

Sunt două feluri de oameni pe pământ. Unii sunt ca marea Galileii, ceilalți ca Marea Moartă.

O mărturisire mișcătoare

Din naștere sunt moldovean, din părinți săraci. Tatăl meu a fost cizmar lețiv până la ultimele clipe din viață. Eu am fost al treilea fiu în familie. Când am ajuns mare, am ocupat funcția de notar. Eram un mare prigonitor al copiilor lui Dumnezeu. În 1928, m'am îmbolnăvit, iar în același an ambii frați ai mei au crezut în Domnul. Fiind bolnav de paralizie, am uitat tot ce învățasem mai înainte, am luat dela început abecedarul și am învățat să scriu cu mâna stângă. Acum îmi aduc aminte că prin

anul 1925, pe când eram notar în comuna Dermedere, jud. Ismail, am scris șeful de post care s'a prezentat la primărie și amândoi ne-am dus la adunarea baptilșilor. I-am isgonit din adunare cu bătaie, apoi am dat ordin să se ducă la biserica ortodoxă. În acea comună nici azi nu este adunare. Pentru multele chinuri ce au îndurat copiii lui Dumnezeu atunci, din partea mea, Domnul m'a pedepsit cu o boală grozavă. Dar mila Lui a fost și este totdeauna mare și prin ea am aflat și eu iertare și pacea sufletească. Intocmai ca și apostolul Pavel, găseam plăcere în prigonirea celor credincioși, dar am fost adus la picioarele Lui și am încheiat legământ cu El prin botez.

Scumpii mei, diavolul nu dorește altceva decât să vadă un păcat înrădăcit în inima voastră, atunci sunteți ai lui. Aduceți-vă aminte de povestea vicții mele și hotărâți-vă să rupeți orice legătură cu păcatul. Citiți, Ioan 3:33-36; Marcu 8:35; 1:14-15.

Alexe Ermeniu

Unde să fie pricina

Maestrul Nae a reparat soneria, dar nu vrea să sune. Știi din ce pricină? Ia să vedem, cine poate ghici!

Maestrul Nae, credea că știe. Sigur pe cunoștințele sale s'a urcat pe scară, unde ... a întepenit.

Maestre, nu ești primul și mei nu vei fi ultimul, care o pătește astfel. Făci parte din marea clasă a oamenilor cari se cred destoinici să pună totul în ordine; și apoi, după ce au pus totul „în ordine”, tot nu merge treaba! Era un fleac, care a turburat totul. Ei, acel fleac, câte amărăciuni îți poate face!

Cred, că meșterul Nae va găsi pricina deranjului la sonerie, căci, cum se vede caută serios, și „cine caută, acela găsește”.

Ah aceste lucruri mărunte, aceste fleacuri, cari sunt în stare să oprească totul din mers. Ele sunt pricina că în unele locuri, treaba nu vrea să meargă deloc.

Așa se întâmplă în multe căsnicii. Perechea de oameni au toate câte le trebuie, ca să meargă viața minunat. *Bărbatul* e cumsecade și câștigă destul. *Femeia* e sănătoasă și gospodină. Și totuși viața familiară scârție. E ceva deranjat și nimeni nu pricepe unde ar fi pricina. Mulți nici nu mai caută pricina. Ei suferă, tac, înghit și s'au obișnuit în cele din urmă, încât cred că „așa trebuie să fie”.

Alții caută pricina, dar o caută greșit. *Bărbatul* o caută la femeia sa, și femeia o caută de *bărbatul*, soacra sau soacra ei.

Numai la sine însuși nu caută nimeni. De aceea, cu toată reparațiunea și schimbarea, viața nu merge mai bine, ci, din ce în ce mai rău.

Fă, cititorule, cel puțin așa cum face meșterul Nae: *stai locului și gândește-te*. Lasă ca lumina să te lumineze. Lumina să cadă *asupra ta*, căci aici zace toată pricina neajunsului. Dacă se pune aici ordine, poți avea speranță mare, că totul se va ordona.

Și, precum este la această sonerie, așa se întâmplă pretutindeni: la gospodăria săteanului, la negustoria comerciantului, la atelierul meseriașului, la biroul funcționarului. Nu uita: *fleacurile, lucrurile mărunte, turbură treaba!*

„Fleacuri” sunt cele ce produc turburări în bunul mers al statului, al bisericii, al școlii, al gospodăriei. Din pricina „fleacurilor” mulți nu progresa în viață. Ei sunt oameni „buni”, „cumsecade”, „evlavioși”, și totuși, mașinăria nu funcționează.

De ce?

Ei nu vor să caute pricina, nu vor să recunoască; de aceea rămân mai departe cum sunt, orice ar face.

„Fleacul” trebuie dat la o parte și viața trebuie pusă în rândulă, în lumina lui Dumnezeu!

Bărbatul

Odată am vizitat o familie și îndată ce am intrat, stăpâna casei a început să-mi povestească niște fapte foarte urâte despre o cunoscută de a noastră. Atunci eu am luat creionul și am început să scriu. Ea m'a întrebat, ce scriu. „Am scris, ce mi-ai spus”, am răspuns eu. „Lucrurile acestea sunt foarte serioase și trebuie să mă întâlnească cu această persoană”. Ea s'a grăbit să-mi spună: „Nu-i spune nimic; las-o în pace; lucrurile acestea s'au petrecut acum câțiva ani”. Atunci i-am răspuns: „Dar d-ta de ce n'o lași în pace?”

Știri religioase

PENTRU ZIDIREA casei de rugăciune a fraților leproși, s'au primit următoarele sume: Soc. Femeilor Caransebeș, 200 lei. Sora I. Popovici, Caransebeș, 107 lei. Soc. Femeilor din Hâpria, 200 lei. Fr. Dionisie Băbuți din Răzdești, 400 lei. — Casier: Vladimir Sevastianov, Tulcea, str. Nicolai 6.

CURS BIBLIC. Fratele N. Sava a ținut un frumos curs biblic cu credincioșii din comunitatea Iași. Au luat parte 120 de suflete din mai multe comune, cari s'au bucurat mult ascultând învățăturile lui Dumnezeu.